

Dosarul nr. 2ra-36/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Lastavețchi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

DECIZIE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând, cu participarea părților, recursul declarat de Andrei Popa,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Popa
împotriva Axeniei Istrati cu privire la înapoierea în țară a copilului,
împotriva deciziei din 10 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Andrei Popa și a fost menținută hotărârea din 05 decembrie
2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 30 august 2019, Andrei Popa a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Axeniei Istrati cu privire la înapoierea în țară a copilului.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că prin hotărârea din 31 ianuarie 2017
a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost desfăcută căsătoria încheiată la 24 august
2011 cu Axenia Cheltuială-Popa (în prezent Axenia Istrati) și a fost stabilit domiciliul
copilului minor XXXXX, născută la XXXXX împreună cu mama, la bază stând
declarația lui scrisă către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani
din 10 ianuarie 2017, prin care și-a exprimat acordul ca domiciliul copilului minor să
fie stabilit cu mama sa pe adresa XXXXX.

A susținut că la 26 octombrie 2017, dat fiind faptul scoaterii frecvente din țară a
copilului minor de către Axenia Istrati, fără a-l înștiința, a întocmit o declarație
autenticată de notarul Galina Ceban cu nr. 5033, prin care a declarat că nu este de
acord ca fiica minoră să părăsească hotarele Republicii Moldova.

A invocat că din luna decembrie 2015, imobilul de pe adresa XXXXX este dat în chirie unor persoane necunoscute, care printre altele locuiau și în momentul emiterii avizului de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, fapt necunoscut de dânsul la acel moment.

Reclamantul a declarat că pârâta, contrar dezacordului din 26 octombrie 2017, a scos copilul din țară la 30 mai 2018, având, de fapt, intenția de a-i stabili domiciliul permanent în străinătate.

A relatat că la 09 ianuarie 2018, Axenia Istrati a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui cu privire la contestarea refuzului de părăsire a teritoriului Republicii Moldova de către copilul minor XXXXX. Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 13 iunie 2018, Axenia Istrati a solicitat emiterea unei hotărâri judecătorești prin care să se permită ieșirea copilului minor din Republica Moldova pentru stabilirea domiciliului în străinătate, fără acordul tatălui Popa Andrei. La data de 07 martie 2019, instanța de judecată a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Andrei Popa a afirmat că la 06 septembrie 2018 a depus o plângere la Centrul pentru Combaterea Traficului de Persoane al INP al IGP, cu solicitarea de a fi pornită urmărirea penală în privința Axeniei Istrati, pe marginea acțiunilor ilegale de scoatere a copilului din țară, tăinuind scopul real al deplasării. La 19 noiembrie 2018, în privința Axeniei Istrati a fost pornită urmărirea penală pentru scoaterea copilului minor din țară, dânsul fiind recunoscut în calitate de parte vătămată.

Conform informației nr. 35/7-4-3791 din 08 iulie 2019, comunicată de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Axenia Istrati a părăsit teritoriul Republicii Moldova însoțită de copilul minor XXXXX la data de 30 mai 2018 și până în prezent, nu a revenit în țară. Din cele comunicate de reprezentantul pârâtei, avocatul Marina Frecăuțan, copilul minor se află împreună cu mama în Norvegia.

A menționat că fiica se află la o vârstă fragedă și ținând cont de particularitățile de dezvoltare a copiilor la vârstă preșcolară, separarea copilului de unul din părinți este o problemă majoră, multiaspectuală, cu multiple repercusiuni și influențe psihologice, sociale și juridice. Evident, în cazul apariției unei astfel de situații, pe prim plan se cere a fi pus interesul superior al copilului. Mai mult ca atât, copilul a fost supus unor riscuri enorme, fiind lăsat fără supravegherea unui adult într-o țară străină.

Reclamantul consideră că reținerea copilului minor peste hotarele țării este traumatizantă, deoarece nu cunoaște pe nimeni, fiind smuls din mediul familiar, nu cunoaște limba și fiind în imposibilitate de a se exprima și comunica, ar putea dura mult până când minorul s-ar putea adapta la alt mediu de viață.

Până la moment, Axenia Istrati refuză înapoierea benevolă a copilului minor XXXXX la domiciliul acestuia în XXXXX.

A indicat că interesul părintelui care nu locuiește împreună cu copilul este evident unul substanțial: menținerea unui contact suficient cu copilul său pentru a întreține relația de rudenie. O separare fizică semnificativă, care ar împiedica vizitele săptămânale sau lunare și chiar anuale, îngrelează considerabil menținerea acestei

relații. Interesul părintelui care locuiește separat de a avea acces la copilul său, nu este mai puțin important decât interesul părintelui care locuiește cu copilul, fapt care Axenia Istrati îl ignoră cu desăvârșire, iar, instanța urmează să soluționeze la caz toate aceste aspecte importante.

Reclamantul a mai menționat că legislația națională permite schimbarea domiciliului copiilor minori după divorț numai cu acordul celuilalt părinte sau cu încuviințarea instanței de judecată, iar, Axenia Istrati nu are niciun temei legal de a reține copilul în afara teritoriului țării.

Andrei Popa și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 62 și 64 alin. (1) din Codul familiei și ale Legii cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova nr. 269 din 09 noiembrie 1994, solicitând înapoierea în țară de către Axenia Istrati a copilului minor XXXXX, reținut ilicit în afara teritoriului țării și încasarea din contul pârâtei a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 05 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Popa Andrei a fost respinsă.

La 06 decembrie 2019 Andrei Popa a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 05 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 10 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Popa Andrei și a fost menținută hotărârea din 05 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La data de 10 septembrie 2020 Andrei Popa a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 10 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 05 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele de judecată au dat o apreciere arbitrară probelor administrate, au interpretat în mod eronat legea, precum și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Recurentul consideră că a prezentat suficiente probe ce demonstrează acțiunile ilegale admise de către intimată, care afectează direct starea psiho-emoțională a copilului minor. Mai mult ca atât, au fost anexate documente care confirmă că Axenia Istrati are statut de învinuit în dosarul penal nr. 2018515208, pornit în baza art. 207 din Codul penal și este anunțată în căutare națională.

A indicat că instanțele de judecată nu au luat în considerare poziția Avocatului Poporului cu privire la drepturile copilului și au pus la baza hotărârilor doar poziția intimatei și a reprezentantului acesteia.

A menționat că decizia instanței de apel este nemotivată și conține doar constatările expuse de către prima instanță, fiind astfel afectat dreptul său de acces la

un tribunal și la un proces echitabil, ceea ce constituie o încălcare a art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Recurentul a susținut că instanțele ierarhic inferioare au concluzionat greșit precum că nu este în drept să înainteze o asemenea acțiune, or, conform art. 66 alin. (1) din Codul familiei, părinții au dreptul să ceară înapoierea copilului de la orice persoană care îl reține fără un temei legal. În caz de litigiu, părinții se pot adresa instanței judecătorești.

A mai menționat că potrivit art. 8 din Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980, persoana, instituția sau organismul care pretinde că un copil a fost deplasat sau reținut prin violarea dreptului privind încredințarea poate să sesizeze fie autoritatea centrală a reședinței obișnuite a copilului, fie pe aceea a oricărui stat contractant, pentru ca acestea să acorde asistența lor în vederea asigurării înapoierii copilului. Iar, art. 29 prevede că, Convenția nu impietează asupra posibilității persoanei, instituției sau organismului, care pretinde că dreptul privitor la încredințare sau de vizitare în înțelesul art. 3 sau 21 au fost violate, să se adreseze direct autorităților judiciare sau administrative ale statelor contractante, în aplicarea sau neaplicarea dispozițiilor convenției.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 10 iunie 2020.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa lui Andrei Popa la 13 iulie 2020, potrivit scrisorii de însoțire nr. 5832 (f.d. 162), însă lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul, declarat la data de 10 septembrie 2020, este în termen.

La data de 23 septembrie 2020, copia recursului declarat de Andrei Popa a fost expediată în adresa intimatei Axenia Istrati și a reprezentantului acesteia, avocatul Marina Frecauțan, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 201).

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 25 noiembrie 2020 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători, cu citarea participanților la proces.

În ședința de judecată s-au prezentat recurentul Popa Andrei, intimata Istrati Axenia și reprezentantul intimatei, avocatul Marina Frecauțan.

Recurentul Popa Andrei a susținut recursul declarat și a solicitat casarea integrală a deciziei din 10 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 05 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă.

Intimata Istrati Axenia și avocatul Marina Frecauțan au solicitat respingerea recursului și au declarat că la 18 decembrie 2020, copilul a revenit în Republica Moldova împreună cu mama, pentru a se stabili definitiv în țară.

În legătură cu revenirea în țară a copilului minor, la solicitarea părților, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a acordat un termen pentru a negocia o posibilă soluționare a litigiului pe cale amiabilă.

La ședința următoare, recurentul Popa Andrei a declarat că după ședința de judecată din 24 decembrie 2020 intimată i-a arătat copilul, cu care a vorbit nu mai mult de un minut. Însă, la data de 03 ianuarie 2021 Istrati Axenia, împreună cu copilul, a părăsit țara, fără a avea permisiunea lui. Astfel, susține în continuare recursul declarat, solicitând admiterea acestuia, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă.

Reprezentantul intimatei, avocatul Marina Frecauțan, a declarat că părțile s-au prezentat la mediator, fiind audiat și copilul, însă, recurentul refuză să încheie un contract de mediere. Intimata a părăsit teritoriul Republicii Moldova la 03 ianuarie 2021, deoarece i s-a comunicat că urmează să se prezinte personal la școala unde copilul învață, pentru a primi actele necesare pentru efectuarea studiilor în țară. Istrati Axenia planifică să revină în Republica Moldova în luna iunie, după finisarea anului școlar de către copil. Avocatul a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Audiind părțile, studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat și obiecțiile expuse de intimată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c¹) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, trimițând cauza spre rejudecare în prima instanță doar în cazul în care a constatat încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural specificate la art.432 alin.(3) lit. d) și f).

Iar, în conformitate cu art. 432 alin. (3) lit. d) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

Alin. (5) al art. 432 din Codul de procedură civilă prevede că, temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că la 24 august 2011 a fost încheiată căsătoria între Popa Andrei și Axenia Cheltuială-Popa.

Potrivit certificatului de naștere XXXXX, la XXXXX s-a născut copilul XXXXX (f.d 10, volumul I).

Prin hotărârea din 31 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost desfăcută căsătoria încheiată la 24 august 2011 între Andrei Popa și Axenia Cheltuială-

Popa (în prezent Axenia Istrati) și a fost stabilit domiciliul copilului minor XXXXX, născută la XXXXX împreună cu mama (f.d. 7, volumul I).

La 27 decembrie 2017, Axenia Istrati a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Popa cu privire la permiterea ieșirii din Republica Moldova a copilului minor XXXXX pentru stabilirea domiciliului în străinătate, fără acordul tatălui Popa Andrei.

Prin hotărârea din 07 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, menținută prin decizia din 17 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea depusă de Axenia Istrati a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 8, volumul I).

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Andrei Popa a solicitat înapoierea în țară de către Axenia Istrati a copilului minor XXXXX, reținut ilicit în afara teritoriului țării și încasarea din contul pârâtei a cheltuielilor de judecată, invocând că la 30 mai 2018 Axenia Istrati a părăsit teritoriul Republicii Moldova, însoțită de copilul minor XXXXX, fără a avea acordul lui și până în prezent nu a revenit în țară.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea depusă de către Popa Andrei.

Ulterior, instanța de apel de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de Popa Andrei, a ajuns la concluzia netemeiniciei acestuia și a menținut hotărârea primei instanțe.

Instanțele de judecată, concluzionând asupra respingerii acțiunii, au reținut că, Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, în vigoare pentru Republica Moldova din 01 iulie 1998, are drept obiect asigurarea înapoierii imediate a copiilor deplasați sau reținuți ilicit în orice stat contractant. Astfel, conform art. 6 din Convenție, fiecare stat contractant desemnează o autoritate centrală însărcinată să satisfacă obligațiile ce-i sunt impuse prin convenție.

În temeiul Hotărârii Guvernului nr. 691 din 17 noiembrie 2009, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale are calitatea de autoritate centrală desemnată pentru implementarea prevederilor Convenției.

Prin urmare, instanțele de judecată au menționat că, este de competența Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale de a sesiza instanța de judecată cu acțiune privind înapoierea copilului și nu a tatălui, deoarece în temeiul Convenției, aceasta este o obligație a statului, care în niciun caz nu dă dreptul tatălui de a solicita înapoierea copilului în țară.

Instanțele ierarhic inferioare au indicat că Popa Andrei, fiind persoana care pretinde că copilul a fost deplasat prin violarea dreptului privind încredințarea, trebuia să sesizeze fie autoritatea centrală a reședinței obișnuite a copilului, adică Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, fie pe aceea din Regatul Norvegiei, pentru ca acestea să acorde asistența lor în vederea asigurării înapoierii copilului. Însă, contrar prevederilor Convenției de la Haga și circumstanțelor stabilite, Andrei Popa nu a prezentat înscrisuri care să confirme că s-a adresat Ministerului

Sănătății, Muncii și Protecției Sociale sau autorității competente din Regatul Norvegiei cu o cerere în care să solicite demararea procedurilor cu privire la înapoierea copilului.

Verificând legalitatea deciziei atacate prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 62 alin. (2) din Codul de procedură civilă, ca urmare a constatării temeiurilor coparticipării procesuale obligatorii, instanța judecătorească va înștiința, din oficiu sau la cererea participanților la proces, pe toți coreclamanții și copârâți despre posibilitatea de a interveni în proces.

În conformitate cu art. 185 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, judecătorul, în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, îndeplinește următoarele acte: soluționează problema intervenirii în proces a coreclamanților, copârâților și intervenienților.

Conform art. 2 din Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, statele contractante iau toate măsurile corespunzătoare spre a asigura, în limitele teritoriului lor, realizarea obiectivelor convenției, în acest scop, ele urmează să recurgă la procedurile lor de urgență.

Potrivit art. 6 din Convenție, fiecare stat contractant desemnează o autoritate centrală însărcinată să satisfacă obligațiile ce-i sunt impuse prin convenție.

Conform art. 7 din Convenție, autoritățile centrale urmează să coopereze între ele și să promoveze o colaborare între autoritățile competente în statele lor respective, pentru a asigura imediata înapoiere a copiilor și a realiza celelalte obiective ale prezentei convenții.

În conformitate cu art. 9 din Convenție, când autoritatea centrală, care este sesizată printr-o cerere în temeiul art. 8, are motive să creadă că copilul se află într-un alt stat contractant, ea transmite cererea direct și fără întârziere autorității centrale a acestui stat contractant, informând despre aceasta autoritatea centrală reclamantă sau, dacă este cazul, pe reclamant.

Analizând circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele ierarhic inferioare urmau să înștiințeze din oficiu Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, care este autoritatea centrală desemnată pentru implementarea prevederilor Convenției de la Haga din 25 octombrie 1980, despre judecarea prezentei cauze și posibilitatea de a interveni în proces.

Iar, în cazul în care, urmare a înștiințării, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nu solicită intervenirea în proces prin prisma art. 62 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată urma în mod obligatoriu, în cauza privind înapoierea copilului, să atragă în proces autoritatea în calitate de intervenient accesoriu, ca persoană interesată în acest proces, căreia prin hotărârea pronunțată ar putea să îi fie influențate drepturile sau obligațiile față de una din păți.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că din procesul-verbal al ședinței de judecată din 01 octombrie 2019 rezultă că prima instanță antrenează în proces Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale (f.d. 44 , volumul I), fără însă a fi specificată calitatea procesuală a autorității centrale.

La fel, din materialele cauzei nu este clar dacă autoritatea a fost înștiințată despre posibilitatea intervenirii în proces în cauza privind înapoierea copilului, or, la dosar nu este anexată o careva înștiințare/scrisoare expediată în adresa ministerului, fiind doar anexat un aviz de recepție. Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel, au examinat prezenta cauză fără înștiințarea și participarea Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că atât prima instanță, cât și instanța de apel, care a menținut soluția acesteia, au desconsiderat esența obiectului litigiului și a pretențiilor înaintate și contrar normelor de drept procedural, au ignorat faptul atragerii în proces a tuturor persoanelor interesate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, pornind de la obiectul litigiului și cerința din cererea de chemare în judecată a reclamantului, susținută pe parcursul examinării cauzei privind înapoierea copilului, instanțele sunt în imposibilitate de a se pronunța cu privire la această cerință, fără prezența în procesul dat a autorității desemnate pentru implementarea prevederilor Convenției de la Haga din 25 octombrie 1980. La nivel de autoritate, sunt îndreptățiți să soluționeze și să verifice localizarea copilului minor și reședința obișnuită la data pornirii procesului și pe întreaga perioadă de examinare.

Respectiv, în cauza dată nu a fost implicată această autoritate, ceea ce a dus la încălcarea termenului prevăzut de Convenția de la Haga de soluționare a acestui litigiu, fapt constatat de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, dar un alt remediu decât la moment să fie antrenată autoritatea, instanța de recurs nu a stabilit.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa a statuat că, printre obligațiile pozitive impuse statelor se numără și luarea de măsuri pentru a se asigura de reunirea părintelui cu copilul său (cauzele Ignaccolo-Zenide împotriva României, nr. 31679/96, Nuutinen împotriva Finlandei, nr. 32842/96, Iosub Caras împotriva României nr. 7198/04), or, conform art. 7 din Convenția de la Haga, autoritățile au obligația de a lua toate măsurile necesare pentru prevenirea unor noi pericole pentru copil sau prejudicii pentru părțile interesate.

Reieșind din cele enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră imposibilă corectarea erorii admise de către instanțele de judecată în condițiile procedurii prevăzute de către legislația procesuală, motiv pentru care cauza urmează a fi restituită spre rejudecare.

Totodată, instanța de recurs reține că în conformitate cu art. 293¹ din Codul de procedură civilă, introdus prin Legea nr. 112 din 09 iulie 2020, în vigoare din 14 august 2020, cererea privind înapoierea copilului în statul reședinței sale obișnuite și cea privind exercitarea dreptului de vizitare a copilului, în conformitate cu Convenția asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, întocmită la Haga la 25 octombrie 1980, se depun la Curtea de Apel Chișinău de către autoritatea centrală din Republica Moldova pentru implementarea prevederilor convenției menționate sau de către reclamant.

Astfel, ținând cont de faptul că după modificările operate, doar Curtea de Apel Chișinău este competentă de a examina cererea privind înapoierea copilului în statul reședinței sale obișnuite, cauza urmează a fi restituită spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul și a casa integral decizia instanței de apel, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c¹) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Andrei Popa.

Se casează integral decizia din 10 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Popa împotriva Axeniei Istrati cu privire la înapoierea în țară a copilului, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Mariana Pitic